

disse Kul, saaledes at Statsbanerne kunde køre med Kul til Dagens Pris, saa man bedre kunde se, hvorledes Rentabiliteten af Statsbanedriften var, men den højtærede Minister har stadig været utilbøjelig til at gaa med til en saadan Nedskrivning en Gang for alle. Han har ønsket at fordele Statens Tab ved Kulindkøbene paa et længere Tidsrum. Man kunde maaske sige, at denne forskellige Opfattelse nærmest har været en Strid om Principper, et Principspørgsmaal, der har været Oppositionen og den højtærede Minister imellem, men efter de Oplysninger, som for kort Tid siden er tilgaaet Offentligheden, er det mere end et Principspørgsmaal. Det er nemlig for kort Tid siden blevet oplyst, at den danske Stat i Maj Maaned foretog Kulindkøb i England i ret stort Omfang; saa vidt jeg ved, drejer det sig om et Indkøb af stærkt op imod 200 000 Tons. Prisen paa Kul i England var den Gang tæt op mod 40. Senere er Prisen dalet betydeligt. Paa Angreb, der har været rettet imod Statsbanernes Administration i Anledning af dette Indkøb, forsvarede denne sig med, at det var nødvendigt netop paa dette Tidspunkt at indkøbe Kul for at kunne spæde den dyre Kulbeholdning op. Man stod altsaa i Maj Maaned aldeles ikke saaledes, at man manglede Kul til at fortsætte Statsbanedriften med, man man ønskede den Gang at købe billige Kul, saaledes at man kunde faa den Kulpris, man daglig kørte med, ned paa et lavere Tal, end man ellers kunde. Dette Kulindkøb, som man da havde gjort under Hensyn til, at man vilde spæde den dyre Kulbeholdning op, har medført, at den danske Stat igen har faaet købt Kul for dyrt og derved paaført Statskassen et ikke ubetydeligt Tab. Statsbaneadministrationen har der føjet et nyt Blad til den i Forvejen smukke Krans, den har, og har givet et nyt Bevis paa en uforudseende og daarlig Statsbaneadministration.

Den højtærede Minister skal jo kun angribes, naar der er noget at angribe ham for, og jeg vil ogsaa yde ham Anerkendelse, naar han foretager sig noget, som jeg mener, han fortjener Anerkendelse for. Jeg vil derfor rette en Tak til den højtærede Minister for en Bevilling paa Finanslovsforslagets § 26 til Paabegyndelse af Bygning af en Mole ved Østsiden af Gilleleje Havn. Ved Bygningen af den Mole, som skal opføres for de her opførte 250 000 Kr., vil man opnaa at imødekomme et Krav og et Ønske, der har været næret gennem mange Aar af Befolkningen i Gilleleje, ikke alene af Fiskerbefolkningen og Bybefolkningen i det store

og hele, men jeg kan ogsaa sige, at man derved imødekommer et Ønske, som næres af adskillige Fiskere, som ikke har Hjemsted i Gilleleje, thi Gilleleje Havn benyttes lejlighedsvis af en hel Del Fiskere, der har Hjemsted andre Steder, f. Eks. paa Jyllands Østkyst. Naar man tager i Betragtning, at Fiskerbefolkningen i Gilleleje, bortset fra disse fremmede Fiskere, der lejlighedsvis søger derind, er tiltaget betydeligt, siden Havneforholdene i Gilleleje sidst var til Behandling i dette høje Ting i Aarene 1899—1900, saa vil man forstaa, at Gilleleje Havn ikke længere opfylder det Krav, som man mente nødvendigt at stille til den Gang, og som man havde for Øje ved den Udvidelse, der da fandt Sted af Havnen. Gilleleje Havn benyttes nu som Basis af mange fremmede Fiskere, som driver Vinterfiskeri i det sydlige Kattegat, og tillige meget ofte som Nødhavn. I Storm og haardt Vejr søger en Mængde Fiskerskuder, som hører hjemme andre Steder, til Gilleleje Havn som den, der ligger nærmest, naar de er i det sydlige Kattegat. Derved bliver Havnen ofte ganske overfyldt, og hvis Vinden saa er i Nordøst, sættes Vandet i Havnen i et saadant Oprør, at det ikke sjældent sker, at de Skibe, som har søgt Læder, lider betydeligt Havari. Ved Bygning af den foreslaaede Mole vil man imidlertid kunne undgaa denne Uro inde i Havnebassinet, samtidig med at man opnaar at gøre Havnen større. Den danske Fiskerbefolkning arbejder i Øjeblikket under meget vanskelige Kaar, og den ærede sidste Talers Bemærkning om, at der bør gøres noget for den, hilser jeg med Glæde. Jeg haaber, at Finansudvalget vil omfatte den Bevilling, jeg har talt om, med stor Interesse, saa at vi i en nær Fremtid kan faa den tiltrængte Forberedning af Gilleleje Havn.

Jeg skal derefter rette et Par Henvelser til den højtærede Landbrugsminister. Først skal jeg tillade mig at henstille saavel til Ministeren som til Finansudvalget, om det ikke vil være muligt at imødekomme et Andragende fra Foreningen af kgl. danske Skov- og Jagtbetjente om et Statstilskud eller rettere om, at der stilles et Beløb til Raadighed for Landbrugsministeren til Anvendelse ved Foreningens Ophævelse, saaledes at de Medlemmer, som for manges Vedkommende i en lang Aarrække har betalt Kontingent til denne Forening, dog kan faa nogen Erstatning for de indbetalte Kontingenter. Foreningen blev stiftet i 1868 paa et Tidspunkt, da disse Funktionærer ikke var pensionsberettigede. I adskillige Tilfælde blev der ydet gamle veltjente